

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010503
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8725010503.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2026, v trestnej veci obžalovaných A. B. a A. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 7T/35/2025 zo dňa 02.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. a odvolanie obžalovaného A. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 7T/35/2025 zo dňa 02.09.2025 rozhodol tak, že obžalovaní 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., F. XXX/XX, G. D., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov a 2/ A. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom H. I., J. K. XX/XX, G. D., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, sú vinní, že

- dňa 08.01.2025 približne o 19.03 hod. pred vstupnými posuvnými dverami do vestibulu autobusovej stanice v Poprade na ulici J. Wolkera 466, pri platobnej stanici parkovacieho automatu pristúpil k poškodenému L. M. obvinený A. B., ktorý poškodenému uviedol: „buzík, daj mi jednu cigaretu“, čo poškodený odmietol, následne chytil obvinený A. B. jednou rukou ľavú ruku poškodeného L. M. a druhou rukou sa mu pokúsil sňať prsteň obdĺžnikového tvaru zo zlatého kovu, ktorý mal v tom čase poškodený na ukazováku jeho pravej ruky, čo sa obvinenému A. B. nepodarilo, kde pred nasledujúcimi útokmi sa poškodený bránil a viackrát udel obvineného A. B., pričom mu nespôsobil žiadne zranenia a na konanie obvineného A. B. reagoval tak, že pokračoval vo svojej ceste k predajni Kaufland pri autobusovej stanici v Poprade, kde obvinený A. B. vyhľadal svojho kamaráta obvineného A. C. a následne požiadal obvineného A. C., aby mu pomohol okradnúť poškodeného, na čo obvinený A. C. pristúpil a dobrovoľne nasledoval obvineného A. B. a po vzájomnej dohode na tom, že okradnú poškodeného L. M., smerovali za poškodeným, ktorého dostihli v priestoroch trávnatého porastu vedľa nástupišťa č. 15 pri autobusovej stanici v Poprade, kde podľa požiadavky obvineného A. B., zozadu pristúpil obvinený A. C. k poškodenému L. M., toho chytil oboma rukami v oblasti trupu poškodeného, čím mu znemožnil pohyb, kde následne obvinený A. B. sa snažil sňať obdĺžnikový prsteň zo žltého kovu z ukazováka poškodeného L. M., čo sa mu v dôsledku zovretia ruky poškodeným v päst' nepodarilo a následne obvinený A. B. vybral z pravého vrečka bundy, ktorú mal v tom čase poškodený oblečenú na sebe eurobankovku nominálnej hodnoty vo výške desať eur, a následne z miesta obaja páchatelia ušli rôznymi smermi na železničnú staniciu v Poprade, čím spôsobili poškodenému L. M. škodu vo výške 10,- eur,

teda spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím spáchali zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im okresný súd uložil:

1/ Obžalovanému A. B. podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ Obžalovanému A. C. podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodeného L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. M., B. XXX/XX, G. B., odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o treste, ktorý sa ho týkal podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný A. B., pričom prostredníctvom svojej obhajkyne písomne poukazoval na to, že skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, konkrétne v čase jeho spáchania nemal ani 19 rokov. Do svojich 18-tich rokov žil v detskom domove. Po návrate z detského domova žil v sociálne znevýhodnenom prostredí, nechcel by v tomto prostredí zotrvať, chce sa zamestnať, lebo vie, že iba takýmto spôsobom sa dokáže užiť a žiť dôstojný život. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že spáchal skutok v zmysle obžaloby, svoje konanie oľutoval a súd jeho vyhlásenie prijal. K spáchaniu skutku sa priznal ešte v prípravnom konaní, pričom vyslovil úprimnú ľútosť nad tým čo vykonal a veľmi ho mrzí, že takto konal. V súvislosti so spáchaním skutku je vo vyšetrovacej väzbe od 08.01.2025. Od vzatia do väzby uplynula dostatočne dlhá doba, prehodnotil svoj život, uvedomil si, že takto ďalej žiť nechce, chce viesť slušný život, dokončiť školu v odbore záhradníctvo, ktorú nedokončil, keďže bol vzatý do väzby. Táto práca ho baví a naplňa, chcel by sa v tomto odbore zamestnať. Nechce ďalej požívať alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých spáchal aj predmetný skutok. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/58/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/4/2025 zo dňa 18.06.2025. Skutok v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 7T/35/2025 spáchal skôr, ako nadobudol právoplatnosť uvedený rozsudok. Je zrejmé, že v osobe obžalovaného sa nejedná o mladistvého v zmysle § 94 Tr. zákona. Podľa názoru tohto odvolateľa, vzhľadom na jeho osobu nie je na mieste striktný a prísne formálny výklad ustanovenia § 94 Trestného zákona. Spáchanie skutku vo veku blízkom veku mladistvých je poľahčujúcou okolnosťou, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Aj keď znalkyňa B. L. N. vo svojom posudku č. 14/2025 uviedla, že vek páchatel'a nemal vplyv na jeho vôľovú a rozumovú schopnosť, obžalovaný je ľahko duševne zaostalou osobou s poruchami správania na organickom podklade. Aktuálna úroveň intelektových a pamäťových schopností obžalovaného je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti. Vychádzajúc z uvedeného je odvolateľ toho názoru, že jeho súdnosť a kritickosť nebola dostatočne dobudovaná. Zo znaleckého posudku O. L. P. č. 6/2025 vyplýva, že ide o mentálnu retardáciu ľahkého až stredne ťažkého stupňa, čo si vyžaduje liečbu a odporučila uloženie ochranej psychiatrickej liečby ambulantnou formou. Pre páchatel'a, ktorý deklaruje účinnú snahu po náprave, chce sa riadne začleniť do pracovného procesu, pričom vo výkone väzby, v trvaní bezmála 9 mesiacov, sa dostatočne poučil, aké následky má páchanie trestnej činnosti a v budúcnosti sa jej preto už nechce dopúšťať, je trest neprimerane prísny. Neprimeraná prísnosť trestu vzhľadom na uvedené okolnosti, aj keď trest je uložený na spodnej hranici trestu, nebola eliminovaná použitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, pokiaľ ide o uložený trest a uložil mu trest miernejší alebo vrátil vec na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, ktorý sa ho týkal, podal odvolanie aj obžalovaný A. C.. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal pri ukladaní trestu s možnosťou uloženia trestu odňatia slobody s dlhou skúšobnou dobou a uložením probačného dohľadu. Tento odvolateľ poukazoval na to, že sa ku spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal, svoje konanie oľutoval, spôsobenú škodu chce podľa svojich možností poškodenému nahradiť, je páchatel'om z marginalizovanej skupiny obyvateľstva a zároveň je osobou vekom blízkej veku mladistvej osoby. Má za to, že uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a s probačným dohľadom bude pre neho mať väčší účinok, keďže bude na slobode a bude sa musieť podrobovať výchovným opatreniam, ktoré mu môžu v ďalšom živote veľmi pomôcť s tým, že mu bude hroziť premena podmieneného

trestu na trest nepodmienečný, ak by sa dopustil ďalšieho protiprávneho konania. Na základe týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a boli poučení podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Preskúmal potom len napadnuté výroky o treste, pričom zistil, že odvolania obidvoch obžalovaných nie sú dôvodné.

Po doplnení dokazovania pred odvolacím súdom, pokiaľ ide o trestný rozkaz Okresného súdu Poprad sp. zn. 7T/5/2025 zo dňa 23.03.2025, bolo v prejednávanej veci dokazovanie vykonané v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutne potrebné pre spravodlivé rozhodnutie. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku u každého z obžalovaných vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval. Je zrejmé, že okresný súd sa spravoval zákonnými skutočnosťami vyplývajúcimi z ustanovenia § 34 ods. 1, 3, 4 Trestného zákona a tiež § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal u obžalovaných, ako u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Spôsob a okolnosti u oboch obžalovaných nasvedčoval jednoznačnému priamemu úmyslu a ziskuchtivej pohnútky oboch obžalovaných, keď prvotný útok obžalovaný A. B. realizoval ešte sám, a hoci mal možnosť prestať, radšej išiel pre ďalšieho páchatela, obžalovaného A. C., aby bol ešte voči poškodenému dôraznejší a nakoniec sa obaja zmocnili vecí poškodeného za cenu násillia. To malo navyše povahu stupňujúceho násillia. Už tieto skutočnosti výrazne nasvedčovali v neprospech obžalovaných a naznačovali potrebu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Táto potreba, s ohľadom na osoby oboch obžalovaných ako recidivistov, skutočne odôvodnene a zákonne vo výsledku viedla k jedinému druhu trestu, a to trestu odňatia slobody spojeného s výkonom trestu, pretože zjavne predchádzajúce tresty sa minuli účinku. Len prostriedky výkonu trestu sú spôsobilé priviesť oboch obžalovaných z cesty páchania trestných činov na cestu riadneho života tak, ako to vo svojich odvolaniach obaja naznačujú, že by si chceli svoje pomery usporiadať riadnym spôsobom keď prezentujú zmenu v nazeraní na vlastný doterajší spôsob svojho života.

V rozpore s týmto záverom nie je ani to, že obžalovaný A. B. mal nepochybne konkrétne detstvo a dospievanie, no to ho neospravedlňovalo v rozhodnutí dať sa na cestu trestnej činnosti. Zrejme chce meniť tento prístup, keďže sa priznal a ľutuje svoj zločin, pričom aj jeho vek mohol viesť k uloženiu trestu na dolnej hranici zákonnej výmery. Znalkyňa B. L. N. vo svojom posudku č. 14/2025 uviedla, že vek páchatela nemal vplyv na jeho vôľovú a rozumovú schopnosť, obžalovaný je ľahko duševne zaostalou osobou s poruchami správania na organickom podklade. Preto skutočnosť, že aktuálna úroveň intelektových a pamäťových schopností obžalovaného je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, nemal krajský súd dôvod stotožniť sa s názorom obhajoby, že súdnosť a kritickosť obžalovaného nebola dostatočne dobudovaná. K odlišnému záveru nesmeruje ani zistenie vyplývajúce zo znaleckého posudku O. L. P. č. 6/2025, že ide o mentálnu retardáciu ľahkého až stredne ťažkého stupňa, čo si vyžaduje liečbu a odporučila uloženie ochrannnej psychiatrickej liečby ambulantnou formou. Odvolací súd nezistil prítomnosť dôvodov pre použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obdobne ani u obžalovaného C. také okolnosti nezistil. Neboli zistené ani zákonné dôvody pre záver, že by uložením trestu odňatia slobody s dlhou skúšobnou dobou a uložením probačného dohľadu bol dosiahnutý účel trestu. Popri vysoko závažnej povahe spáchaného zločinu, okolností jeho spáchania, výrazne obťažujúcu, stupňujúcu a nečestnú povahu konania obžalovaných, ktorí konali, lebo chceli si, hoci aj za cenu násillia páchaného v prevahe, prisvojiť si vec poškodeného, uložením trestom nasvedčujú osoby obžalovaných.

Obaja obžalovaní boli v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci vzatí do väzby, obžalovaný A. B. so začiatkom doby väzby od 08.01.2025 od 23.30 hod. a obžalovaný A. C. od 09.01.2025 od 10.25 hod.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný A. B. bol celkovo dvakrát súdne trestaný. K tomu treba dodať, že najprv rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/56/2021 zo dňa 20.01.2022 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky s probačným dohľadom, no došlo k premene na trest nepodmienečný dňa 06.11.2025. V druhom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/58/2024 zo dňa 20.11.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/4/2025 zo dňa 18.06.2025 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný 13.11.2022, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Možno pripomenúť, že predmetný zločin spáchal 08.01.2025, teda po vyhlásení vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku a pred rozhodnutím odvolacieho súdu. Sklon k protiprávnej činnosti preukázal mimoriadne opakovane. Z evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný A. B. má v príslušnej evidencii 24 správnych deliktov a priestupkov proti verejnému poriadku, majetku, či občianskemu spolunažívaniu, za ktoré mu boli uložené blokované pokuty a napomenutia. Ani poznatky o osobe obžalovaného nevedú k inému záveru, agresivita patrí medzi zvýraznené črty disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti obžalovaného a aj v stave za triezva osobnosť disponuje sklonmi k afektívnemu a agresívnemu správaniu, čo sa o to viac u neho zosilní prípadným toxickým vplyvom. Pritom zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že vek obžalovaného, ktorý je blízky veku mladistvých, nemal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť. Aj informácie získané z príslušných odborných psychologických postupov znalkyne nasvedčujú negatívnej prognóze pre resocializáciu u obžalovaného, keď motivácia páchať trestnú činnosť násilnej povahy je determinovaná jednak osobnostnou výbavou a jednak socioekonomickou úrovňou, existenčnými podmienkami. Psychiatrický znalecký posudok vedie k záveru, že menovaný sa pri zachovaní plnej miery rozpoznávacej a ovládacej schopnosti vo vzťahu k protiprávnosti svojho konania a plnom pochopení zmyslu trestného konania, a teda aj hrozby trestu zločinu dopustil s tým, že vzhľadom na diagnostikovanú ľahkú mentálnu retardáciu ľahkého až stredne ťažkého stupňa s poruchami správania, je potrebná liečba na úrovni ochrannej psychiatrickej liečby ambulantnou formou.

Aj obžalovaný A. C. sa do rozporu so záujmami chránenými Trestným zákonom, napriek svojmu veku, už opakovane dostal. Celkovo trikrát bol súdne trestaný. Aj tomuto bol rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/22/2021 zo dňa 09.12.2021 uložený najprv podmienený trest odňatia slobody za majetkový trestný čin, no výkon trestu mu bol nariadený 01.02.2024 a vykonal dvojmesačný trest dňa 21.08.2024. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T70/2024 zo dňa 31.10.2024 spáchal prečin podľa § 364 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok s odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, ktorá plynie od 01.11.2024 do 01.11.2026, no výrok o tomto treste bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 7T/5/2025 zo dňa 21.03.2025, doručeným mu 27.03.2025, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 rokov a 6 mesiacov s probačným dohľadom, obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby a povinnosťou podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Predmetnú lúpež pritom spáchal 08.01.2025, no nešlo by o ďalší prípad súhrnného trestu, vzhľadom na absenciu podmienok aj pri odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T70/2024 zo dňa 31.10.2024, na ktoré sa pôvodný súhrnný trest vzťahoval. Okresný súd teda za lúpež zo dňa 08.01.2025 správne uložil samostatný trest. Aj u tohto obžalovaného z evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že má v príslušnej evidencii 18 správnych deliktov a priestupkov proti verejnému poriadku, majetku či občianskemu spolunažívaniu, za ktoré mu boli uložené blokované pokuty a napomenutia, čo nasvedčuje výraznému sklonu k protiprávnej činnosti. Aj u tohto obžalovaného bolo psychologickým znaleckým posudkom zistené, že agresivita patrí medzi zvýraznené črty disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti obžalovaného, teda aj v stave za triezva osobnosť disponuje sklonmi k afektívnemu a agresívnemu správaniu, čo sa o to viac u neho zosilní príp. toxickým vplyvom. Aj u neho zo znaleckého posudku vyplýva, že vek obžalovaného, ktorý je blízky veku mladistvých, nemal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť a znalkyňa aj v tomto prípade konštatuje negatívnu prognózu pre resocializáciu u obžalovaného, s tým, že motivácia páchať trestnú

činnosť násilnej povahy je determinovaná jednak osobnostnou výbavou a jednak socioekonomickou úrovňou, existenčnými podmienkami. Ani výsledky vyšetrenia jeho duševného stavu nenasvedčujú predpokladu, že by osoba menovaného obžalovaného bola argumentom pre miernejší trest, než trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom. Znalkyňa však, vzhľadom na diagnostikovanú ľahkú mentálnu retardáciu ľahkého stupňa s poruchami správania vyžadujúcimi liečbu, odporúča uloženie ochrannej psychiatrickej liečby ambulantnou formou.

Z hľadiska výmery uložených trestov, krajský súd vo vzťahu k zákonným kritériám ukladania trestov, považuje uložené tresty v rámci trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 3 do 8 rokov skôr za mierne, no vzhľadom na absenciu odvolania podaného v tomto smere v neprospech obžalovaných, nemal zákonný podklad zvyšovať výmeru trestu odňatia slobody u žiadneho z obžalovaných.

Takto, po zohľadnení osôb obžalovaných a ich pomerov, ako aj ohrozených možností ich nápravy, z hľadiska nedostatočnosti doterajších prostriedkov Trestného zákona, ktorých účelom bolo primäť obžalovaných k riadnemu životu, nezostávalo krajskému súdu iné, než, vzhľadom na spôsobený následok a ohrozenej možnosti nápravy páchatel'ov, dospieť k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, je zákonným a odôvodneným len trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. Doposiaľ na nich bolo pôsobené podobnými prostriedkami Trestného zákona, no zjavne bez zásadného účinku, keďže ani to im nebránilo, aby znova spáchali úmyselný trestný čin. Je teda zjavné, že ukladanie niektorého z tzv. alternatívnych trestov by bolo nespôsobilým dosiahnuť účel trestu. Doposiaľ obidvaja obžalovaní preukázali skôr výrazný sklon k recidíve trestnej činnosti.

Výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody bol skutkovo odôvodnený a u obžalovaného B. zodpovedal Trestnému zákonu.

Obžalovaného A. C. odsúdil za lúpež ako úmyselný trestný čin spáchaný 08.01.2025 za okolnosti, že tento dňa 21.08.2024 vykonal trest odňatia slobody za iný úmyselný prečin /prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona/ v príslušnom ústave na výkon trestu. Ušli tieto skutočnosti okresnému súdu, keď zaradil menovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v rozpore s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Náprave v tomto smere ale bráni absencia odvolania podaného v neprospech obžalovaného C., teda odvolania prokurátora.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovie niektorému z podaných odvolaní, odvolací súd odvolania obidvoch obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.